

for denne Regtelse. Jeg skal kun bringe i Erindring, at selve den paagjældende Bygningsforandring har Rigsdagen alt en Gang vedtaget for flere Aar siden, men den fandt kun ikke Sted, fordi den daværende Amtmand, der jo stod nær ved sin Afgang, ikke ønskede at underkaste sig det Besvær, som en saadan Ombygning vilde medføre for ham. Selve Forandringens Hensigtsmæssighed er anerkendt fra Rigsdagens Side, og det forekommer mig saaledes, at denne Bevilling, der i Virkeligheden fuldstændig har Karakter af en Gjenbevilling, ogsaa nu burde gives paa den foreliggende Finantslov. — Vædringsforslagene under Nr. 56—60 omhandler forskellige Smaabevillinger, som ere af Interesse for Landbruget. Jeg skal kun i al Almindelighed udtale, uden at komme nærmere ind paa de enkelte Poster, at det er forekommet Minderetallet, at det er ønskeligt, at Landbruget faar den Støtte i forskellige Retninger, som de paagjældende Forøninger virkelig yde, og som er anerkjendt derigjennem, at man allerede hver Vidrag paa Finantsloven til disse forskellige Forøninger. Hvad der her er Tale om, er kun en forholdsvis ringe Forhøjelse for at sætte dem i Stand til at naae deres Maal paa en mere fylldig Maade, end det har kunnet ske med de Midler, de hidtil have havt til Ræddighed. Naar der med Hensyn til Forslaget under Nr. 60, som angaar Bevilling til en Udenlandsrejse i videnskabeligt Diemed for den konstituerede Lærer i Skovbrug ved Landbohøjskolen af den ærede Ordfører blev fremhævet, at der i den Omstændighed, at denne Lærer nylig er bleven ansat, kunde være Grund til at udsætte denne Rejse, da skal jeg bemærke, at det netop er, fordi han nylig er bleven ansat, at man ønsker, han strax skal kunne faae den Uddannelse i denne Retning, som det ikke har været ham muligt at faae forinden Ansættelsen, og som det var Meningen ved hans Ansættelse, hvad der den Gang blev gjort særligt gjældende af ham, at han skulde faae snarest muligt. Jeg beklager høilig, at Flertallet ikke har villet gaa ind paa den foreslaaede Erhvervelse af nye Sandflugtarealer til Træplantning. Det er en Foranstaltning, som er af saa stor Betydning, og hvorved der allerede er udrettet saa meget Godt og Nyttigt for Landet, at det vilde være ønskeligt, om man vilde fortsætte

disse Arbejder med forøget Kraft. Jeg mindes heller ikke, at der er fremkommet Noget som helst, som kunde vise, at der selv under de nærværende Forhold eller de givne Forhold eller hvorledes det hedder, skulde være Grund til at antage, at disse Bevillinger ikke vilde gjøre deres fulde Nytte. Det er jo et stort Arbejde, her foreligger, at faae Sandflugten dæmpet ved Træplantningen, saaledes at man omfider kunde naae det Maal, at man i Stedet for stadig at have betydelige aarlige Udgifter til Sandflugtens Dæmpning, kunde komme til at gjøre disse Arealer virkelig nyttige for Landet. Det maa jo erindres, at disse Arbejder ere af en saadan Bestaenhed, at de gjenfædig støtte hinanden, jo mere man tager for paa en Gang, og da nu tilmed den her omhandlede Bevilling gjælder forskellige Arealer, vilde det forekomme mig meget ønskeligt, om man i alt Fald havde bevilget de fornødne Midler til Erhvervelse og Tilkultur af det ene af disse Arealer. Ligeledes maa jeg meget beklage, at Udvalgets Flertal ikke har villet gaa ind paa den foreslaaede Bevilling af 2,000 Kr. til Anlæg af Jisserstationer med tilhørende Tørringsanstalter, Salterier m. m. i Harboøre Sogn. Det er jo i høi Grad ønskeligt, at vore Jisserter udvikles og udnyttes bedre end det er Tilfældet for Tiden, og det, der her er Tale om, er netop at gjøre Jisserne mere uafhængige af Opjøberne ved at sætte dem selv i Stand til at give Jisten en saadan i alt Fald foreløbig Tilberedning, at den ikke nødvendigt skal sælges i et givet Øieblik. Da Jisserne selv ville bringe et forholdsvis betydeligt Offer i denne Sag, idet det hele Anlæg skal koste 6,000 Kr., hvoraf de 4,000 Kr. udredes af Jisserne, anser jeg det for i høi Grad ønskeligt og i høi Grad human, at der gives denne Bevilling af 2,000 Kr. til Fremme af dette nyttige Foretagende. Jeg er ingenlunde blind for, og jeg tror ogsaa, at det er et Hensyn, som har virket medbestemmende for Udvalgets Flertal, at det er muligt, at en saadan Bevilling vil fremkalde lignende Ønsker i andre Dele af Landet. Det forekommer mig da, at Rigsdagen selv vil være Herre over, hvorvidt den i saa Henseende vil gaa, og at der altid er særlig Grund til at yde en Støtte til det første Forsøg i en ny Retning, uden at man dog derfor binder sig til at støtte